

SEDIUL CIOCANA
mun. Chișinău, str. Mihail Sadoveanu, nr. 24/1,
Republica Moldova, MD-2044,
tel./fax (+373 22) 333 665; (022) 337 520
e-mail: jci@justice.md

*Sediul specializat în examinarea cauzelor cu privire la activitatea
judecătorului de instrucție și în materie contravențională*

CIOCANA COURT OFFICE
Chisinau city, Mihail Sadoveanu street, nr. 24/1,
Republic of Moldova, MD-2044,
tel./fax (+373 22) 333 665; (022) 337 520
e-mail: jci@justice.md

*The Court Office specialized in the examination of the cases concerning
the activity of the investigative judge and in contraventional matters*

mun. Chișinău
str. Alexandru Lăpușeanu 28
Curtea Constituțională

Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana), Vă expediază cererea de sesizare a Curții Constituționale depusă de avocatul Bot Alexandru. Se remite în adresa Curții Constituționale Încheierea nr. 10-2142/23, Cererea de sesizare, Copia plângerii, pentru examinarea conform competenței.

Anexă:

- Încheierea nr. 10-2142/23 – 2 file.
- Cererea de sesizare - 7 file.
- Copia plângerii – 5 file.

Damaschin Constantin,
Vicepreședintele interimar Judecătoriei Chișinău

Executor: Dobrojan Olesea
Tel. 078858522

SESIZARE

privind excepția de neconstituționalitate

A. Autorul excepției de neconstituționalitate¹

A.1. Persoană fizică

1. Nume: Vasilo

2. Prenume: Rosian

3. Adresă (va fi anonimată):

4. Telefon, e-mail (vor fi anonimizzate): 068003060

5. Reprezentant (dacă este cazul): Bot Alexandru, Biroul Asociat de Avocați „Institutul de Drept Privat”,

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun²

În fapt, pe rolul Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) se află plângerea formulată de Rosian Vasilo prin care s-a solicitat:

1. Anularea Ordonanței din 15.09.2023, emisă de către Procurorul pentru misiuni speciale a Procuraturii Generale – Roman Eremciuc, prin care lui Vasilo Rosian i s-a atribuit calitatea de bănuț în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. a) CP RM;
2. Anularea Ordonanței din 18.10.2023, emisă de către Procurorul General interimar, Ion Munteanu, prin care a fost respinsă plângerea formulată împotriva Ordonanței din 15.09.2023 de atribuire a calității de bănuț pentru Rosian Vasilo, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. a) CP RM.

Ulterior studierii materialelor prezentate de procurorul de caz, în speță a Ordonanței de începere a urmării penale din 17 iulie 2023, constatăm caracterul tardiv al Ordonanței din 15.09.2023 privind atribuirea calității de bănuț.

În conformitate cu prevederile art. 63 Cod de procedură penală, (1) Bănuțul este persoana fizică față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune până la punerea ei sub învinuire. Persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuț prin unul din următoarele acte procedurale, după caz: 1) procesul-verbal de reținere; 2) ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate; 3) ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț (2) Organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuț: 1) persoana reținută mai mult de 72 de ore; 2) persoana în privința căreia a fost aplicată o măsură preventivă neprivativă de libertate mai mult de 10 zile din momentul când i s-a adus la cunoștință ordonanța despre aplicarea măsurii preventive; 3) persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate - mai mult de 3 luni, iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților

¹Aici, autorul excepției de neconstituționalitate va alege rubrica relevantă, ștergându-le pe celelalte.

² Această parte a formularului trebuie să conțină un rezumat al informațiilor pertinente referitoare la cauza dedusă judecării instanței de drept comun, i.e. instanței în fața căreia sau de care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate

săi - mai mult de 6 luni. (3) La momentul expirării, după caz, a unui termen indicat în alin. (2), organul de urmărire penală este obligat să elibereze bănuitul reținut ori să revoce, în modul stabilit de lege, măsura preventivă aplicată în privința lui, dispunând scoaterea lui de sub urmărire sau punerea lui sub învinuire. În caz de prelungire a termenului de menținere în calitate de bănuit mai mult de 3 luni, ofițerul de urmărire penală este obligat să informeze imediat bănuitul despre aceasta.

E de constatat că prima acțiune de urmărire penală în privința lui Rosian Vasiloii a început la 17.07.2023, în condițiile în care începerea urmăririi penale vizează anume factorii de decizie ai IGPF.

Pe cale de consecință, lui Vasiloii Rosian urma a-i fi comunicată ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit cel târziu la 22.07.2023. Or, art. 63 alin. (1¹) CPP prevede expres că ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuit și informația despre drepturile prevăzute la art. 64 se aduc la cunoștință în decurs de 5 zile din momentul de emisie a ordonanței, dar nu mai târziu de ziua în care bănuitul s-a prezentat sau a fost adus silit, ori din momentul de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta.

Din textul Ordonanței privind atribuirea calității de bănuit deducem că atribuirea statutului de bănuit s-a realizat abia la data de 15.09.2023.

Respectiv, calitatea de bănuit în privința lui Vasiloii Rosian, a încetat de drept, ca urmare a expirării termenelor prescrise de alin.(1¹) art.63 Cod de procedură penală. Or, drept urmare a încălcării acestui termen am constatăm necesitatea încetării urmăririi penale.

C. Obiectul sesizării³

Obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 63 alin. (1¹) Cod Procedură Penală, în măsura în care norma vizată nu reglementează necesitatea încetării urmăririi penale pentru cazul particular de încălcare a termenului de atribuire și comunicare a calității de bănuit. Astfel, norma invocată considerăm că vine în contradicție cu prevederile cu art. 1 alin. (3), art. 21 și art. 23 alin. (2) din Constituție, care reglementează că Republica Moldova este un stat de drept, care asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle, iar orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție⁴

Recunoașterea calității de bănuit se aplică în interesul persoanei, pentru apărarea sa, persoana dobândind astfel drepturi suplimentare, reglementate de art. 64 din Codul de procedură penală (să știe de ce este bănuit, să fie audiat în prezența apărătorului, să ceară recuzarea persoanei care efectuează urmărirea penală ș.a.) (a se vedea Hotărârea Curții

³ În această parte a formularului se vor menționa prevederile contestate în fața Curții Constituționale, potrivit competenței sale *ratione materiae*. Aceste prevederi trebuie să fie aplicabile la soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

⁴ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta de ce consideră aplicabil unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție, adică va argumenta dacă există o ingerință în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție.

Constituționale nr.26 din 23 noiembrie 2010 asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor alin.(6) art.63 din Codul de procedură penală).

Totuși, în general, menținerea persoanei în calitate de bănuیت este supusă unor limite temporare. În particular, potrivit prevederilor art. 63 alin. (1¹) din Codul de procedură penală, organul de urmărire penală este obligat să informeze persoana despre atribuirea calității de bănuیت în termen de 5 zile din momentul de emiteră a ordonanței, dar nu mai târziu de ziua în care bănuیتul s-a prezentat sau a fost adus silit, ori din momentul de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta.

Conform art. 230 alin. (2) Codul de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

În acest context, reținem că „stabilirea unor termene procesuale ține de opțiunea legiuitorului, având în vedere asigurarea desfășurării normale a urmăririi penale” [a se vedea: pct. 22 din Decizia Curții Constituționale nr.82 din 18 noiembrie 2016 de inadmisibilitate a sesizării nr. 130g/2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 63 alin. (2) pct. 3) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova (termenul de menținere în calitate de bănuیت a persoanei)].

Prin instituția termenului, legea asigură îndeplinirea actelor procedurale în intervalele de timp impuse de succesiunea firească a etapelor procesuale menite să garanteze îmfăptuirea actului de justiție. Termenele procedurale impun efectuarea în ritm rezonabil a tuturor operațiunilor specifice fiecărei faze procesuale, în vederea realizării scopului procesului penal, fără a împiedica aflarea adevărului sau lezarea în vreun fel a drepturilor și intereselor legitime ale părților. În ipoteza încălcării termenului de menținere a persoanei în calitate de bănuیت, aparent devin incidente dispozițiile art. 275 pct. 9) și art. 285 alin. (2) din Codul de procedură penală, referitoare la încetarea urmăririi penale; toate sub rezerva că atare consecință nu este expres prevăzută de legea procesual-penală, însă alternative de reparare a respectivului viciu procedural la fel nu sunt prevăzute, fiind astfel generat un autentic vid legislativ.

Pe cale de consecință, trebuie să constatăm că garanțiile procesuale la care face referire art. 21 din Constituție, precum și obligația statutului de a asigura dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle, sunt sterile, în condițiile în care norma art. 63 alin. (1¹) CPP nu respectă principiul elementar *certitudine legislativă*. Or, reiterăm că aplicarea art. 63 alin. (1¹) CPP este neclară din punct de vedere efectelor care trebuie să le genereze încălcarea termenului imperativ de 5 zile de atribuire și comunicare a calității de bănuیت.

În acest context venim să obiectăm că modalitatea de formulare a normei contestate nu respectă cerințele minime de calitate a legii. În acest sens, venim să evidențiem că în **Hotărârea nr. 10 din 16 martie 2017, privind excepția de neconstituționalitate a art. 80 alin. (2) din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181 din 25 iulie 2014**, Curtea Constituțională a accentuat că „*exigența calității legii este conturată prin prisma principiului securității juridice în componența condițiilor de previzibilitate și claritate a legii. Curtea reiterează că pentru a corespunde celor trei criterii de calitate – accesibilitate, previzibilitate și claritate – norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În acest sens, Curtea reține că la elaborarea unui act normativ legiuitorul trebuie să respecte normele de tehnică legislativă pentru ca acesta să corespundă exigențelor de calitate. Astfel, pentru a exclude orice echivoc, textul legislativ trebuie să fie formulat clar,*

fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure. Curtea reține că previzibilitatea și claritatea constituie elemente sine qua non ale constituționalității unei norme, în activitatea de legiferare acestea nicidecum nu pot fi omise.”

E. Argumentarea pretensei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție⁵

Cu referire nemijlocită la normele vizate în sesizare venim să explicăm că art. 21 din Constituție, reglementează cu titlu fundamental prezumția de nevinovăție. Or, respectiva prezumție este o parte integrantă a dreptului la un proces echitabil, concluzia derivând din obligația pozitivă a statului de a-i asigura persoanei bănuite, învinuite sau inculpate toate garanțiile necesare apărării sale. Astfel, una din garanțiile cu care este asigurată persoana inculpată constă în posibilitatea încetării urmăririi penale (art. 285 CPP RM). Or, însăși desfășurarea procesului penal în condițiile unei calități de bănuț atribuită tardiv ar trebui să genereze efectele particulare de încetarea a urmăririi penale, fapt care nu este expres prevăzut nici de art. 63 alin. (1¹) CPP, nici de către art. 285 CPP.

În acest sens, evidențiem că prin decizia Plenului Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 22 februarie 2019, prin care s-a examinat recursul în interesul legii nr. 4-1ril-2/2019, Plenul a statuat că legea procesual-penală determină strict, că termenul de menținere a calității de bănuț se calculează începând cu data emiterii actelor procedurale, prevăzute în art. 63 alin. (1) pct. 1)-3) Cod de procedură penală, iar în cazul constatării faptului că față de o persoană există anumite bănuieli rezonabile, cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și în raport cu aceasta, sunt efectuate anumite acțiuni procedurale, care creează repercusiuni importante asupra situației persoanei, potrivit alin. (1) art. 63 Cod procedură penală, organele de urmărire penală au obligația să recunoască această persoană în calitate de bănuț și să aducă la cunoștință informația despre drepturile prevăzute la art. 64 Cod de procedură penală.

La caz urmează a fi luată în considerare jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului (în continuare - CtEDO) care prevede alte standarde (mai înalte) în această materie. Prin hotărârea sa în cauza Deweer versus Belgia, CtEDO a subliniat că noțiunea de „acuzăție” în materie penală la care face referire art. 6 din CEDO are un caracter autonom, care ignoră definițiile din dreptul intern. Acuzăția se definește ca notificarea oficială emanând de la autoritatea competentă, a unui reproș de a fi comis o infracțiune. Notificarea nu trebuie să aibă o anumită formă, având acest caracter orice act implicit, care emană de la o autoritate de stat și care produce efecte importante asupra situației persoanei, conținând o acuzație penală implicită. Astfel, garanția oferită de art. § 3 lit. a) din CEDO, aceea de fi informat asupra naturii acuzației, începe să funcționeze doar din acel moment. Or, raportat la acel moment, reclamantul a fost informat în mod complet despre acuzația îndreptată împotriva sa, omisiunea anterioară neputând fi luată în seamă sub aspectul art.6 din CEDO.

⁵ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta, după caz, de ce consideră că îi este încălcat unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție. Este recomandabil ca acesta să urmeze, în argumentarea sa, următorii pași: (1) dacă ingerința în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție este prevăzută de lege; în caz afirmativ, (2) dacă ingerința urmărește realizarea unui scop legitim permis de Constituție; în caz afirmativ, (3) dacă există o legătură rațională între ingerință și scopul legitim urmărit; în caz afirmativ, (4) dacă ar putea fi instituite alte măsuri legislative la fel de eficiente și mai puțin intruzive pentru dreptul/drepturile fundamentale în discuție; în caz afirmativ, (5) dacă ingerința este proporțională cu scopul legitim urmărit.

În Hotărârea Curții Constituționale nr. 42 din 14 decembrie 2000, se arată că „după ratificarea de către Republica Moldova a Convenției Europene pentru Drepturile Omului, pentru țara noastră a devenit obligatorie și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului”. Ulterior, în Hotărârea nr. 10 din 16 aprilie 2010 pentru revizuirea Hotărârii Curții Constituționale nr. 16 din 28 mai 1998 „Cu privire la interpretarea art. 20 din Constituția Republicii Moldova”, Curtea Constituțională a reiterat că „practica juridicțională internațională [...] este obligatorie pentru Republica Moldova, ca stat care a aderat la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”. În asemenea condiții, aplicând mutatis mutandis jurisprudența CtEDO (care este constantă la acest capitol) rezultă fără echivoc că anume de la momentul începerii urmăririi penale - persoana dobândește calitate de bănuț. Așadar, reiterăm că anume de la 17.07.2023 (data începerii urmăririi penale cu privire la neglijența factorilor de decizie ai IGPF) Vasiloii Rosian a dobândit calitatea procesuală de bănuț. Pe cale de consecință, lui Vasiloii Rosian urma a-i fi comunicată ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț cel târziu la 22.07.2023. Or, art. 63 alin. (1¹) CPP prevede expres că ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț și informația despre drepturile prevăzute la art. 64 se aduc la cunoștință în decurs de 5 zile din momentul de emitere a ordonanței, dar nu mai târziu de ziua în care bănuțul s-a prezentat sau a fost adus silit, ori din momentul de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta.

Din textul Ordonanței de recunoaștere a calității de bănuț deducem că atribuirea statutului de bănuț s-a realizat abia la data de 15.09.2023.

Respectiv, calitatea de bănuț în privința lui Vasiloii Rosian, a încetat de drept, ca urmare a expirării termenelor prescrise de alin.(1¹) art.63 Cod de procedură penală.

În cauza Stoianova și Nedelcu versus România, CtEDO a menționat: „carențele autorităților nu pot fi imputabile persoanelor și nu trebuie să-i pună într-o situație defavorabilă”. Mai mult, toate actele de procedură întocmite după expirarea termenului de menținere a persoanei în calitate de bănuț, sunt lovite de nulitate absolută.

Emiterea cu întârziere a Ordonanței privind atribuirea calității de bănuț în privința lui Vasiloii Rosian, prezintă o încălcare esențială a legii procesuale penale, care afectează drepturile și interesele legitime ale acestuia, iar în baza art.251 din Codul de procedură penală, devin nule toate celelalte acte procedurale de la urmărirea penală.

Rațiunile sus-invocate sunt susținute și de o practică izolată a Curții Supreme de Justiție: cauza Vrînceanu Ion (dosar 1ra-27/2018), cauza Guboglo Ivan (Dosarul nr. 1ra-530/2018), cauza Brăileanu Sergiu (Dosarul nr. 1ra-880/2017), cauza Mîrza Igor (Dosarul nr. 1ra-1893/2020). Însă, chiar și în condițiile existenței unor asemenea precedente efectul imediat al încetării procesului penal / urmăririi penale pentru cazul particular de încălcare a termenului de atribuire și comunicare a calității de bănuț, prevăzut de art. 63 alin. (1¹) CPP nu este reglementat și nici nu rezultă din reglementările conexe. Dimpotrivă, legiuitorul lasă se înțeleagă că pentru cazul când cauza deja este deferită instanței de judecată sunt aplicabile prevederile art. 385 alin. (4) CPP, care reglementează că dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări. Or, este absolut contrar scopului definit de art. 63 alin. (1¹) CPP, de a decide că la etapa judecării cauzei încălcarea termenului de atribuire și comunicare a calității de bănuț va duce la reducerea termenului de pedeapsă, în condițiile în care aceeași încălcare învederată

la etapa urmării penale nici nu presupune careva sancțiuni pentru admiterea unui atare viciu procedural.

F. Declarația și semnătura autorului sesizării⁶

Prin prezenta declar că cele reflectate în sesizare sunt date veridice,

fapt pentru care semnez

Alexandru Bot

Avocat

⁶ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va declara pe propria sa onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice, semnând la final.

ÎNCHEIERE

20 decembrie 2023

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău(sediul Ciocana)

În componența:

Președintelui ședinței, judecătorul Corcea Nicolae, desemnat cu atribuții de judecător de instrucție;

grefierului Dobrojan Olesea;

Examinând în ședința închisă plângerea depusă de către avocatul Bot Alexandru în interesele lui Rosian Vasiloii în ordinea art.313 Cod de procedură penală,

A C O N S T A T A T:

Pe rol, la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, se află spre examinare plângerea depusă de către avocatul Bot Alexandru în interesele lui Rosian Vasiloii în ordinea art.313 Cod de procedură penală.

După cum rezultă din materialele dosarului, avocatul Bot Alexandru în interesele lui Rosian Vasiloii a depus o cerere prin care solicită sesizarea Curții Constituționale în vederea ridicării excepției de neconstituționalitate prevederilor art.63 alin.(1/1) Cod de procedură penală, în măsura în care norma vizată nu reglementează necesitatea încetării urmăririi penale pentru cazul particular de încălcare a termenului de atribuire și comunicare a calității de bănuit în raport cu prevederile art.art.1 alin.(3), 21 și 23 din Constituția Republicii Moldova.

În ședința de judecată, avocatul Bot Alexandru și Rosian Vasiloii au susținut cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Audiind opiniile participanților la proces, studiind materialele dosarului, instanța de judecată reține următoarele.

Potrivit art. 135 alin.(1) lit.a), g) din Constituția RM, „Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte și rezolvă cazurile excepționale de neconstituționalitate a actelor juridice, sesizate de Curtea Supremă de Justiție

Totodată aceleași prevederi se regăsesc și în art.4 alin.(1) lit.a), g) al Legii cu privire la Curtea Constituțională nr.317 din data de 13.12.1994 și în art. 4 alin.(1) lit. a) și g) din Codul Jurisdicției constituționale.

La fel, instanța de judecată notează că în temeiul Hotărârii Curții Constituționale din 09.02.2016, s-a statuat că în sensul articolului 135 alineatul (1) lit. a) și g) coroborat cu articolele 20,115,116 și 134 din Constituție:

- în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor

Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională;

- excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;

- sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza;

Mai mult decât atât, prin aceeași hotărâre, Curtea Constituțională, a relevat că, judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

(1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

(2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

(3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

(4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

După această proiectare a cadrului normativ de referință, în speță, instanța de judecată reține că, sunt întrunite condițiile indicate în Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din data de 09 februarie 2016.

Din aceste considerente, ținând cont că normele solicitate a fi supuse controlului de constituționalitate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei dedusă judecății, având în vedere că judecătorul nu trebuie să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normei contestate, instanța urmează să admită solicitarea depusă de avocatul Bot Alexandru în interesele lui Rosian Vasiloii privind sesizarea Curții Constituționale în vederea ridicării excepției de neconstituționalitate a prevederilor art.63 alin.(1/1) Cod de procedură penală, în măsura în care norma vizată nu reglementează necesitatea încetării urmăririi penale pentru cazul particular de încălcare a termenului de atribuire și comunicare a calității de bănuít în raport cu prevederile art.art.1 alin.(3), 21 și 23 din Constituția Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 7, 341-342, Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanța de judecată,

DISPUNE:

Se admite cererea avocatului Bot Alexandru în interesele lui Rosian Vasiloii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Se remite în adresa Curții Constituționale prezenta Încheiere, Sesizare adresată Curții Constituționale și copia plângerii în ordinea art.313 Cod de procedură penală, pentru examinare conform competenței.

Încheierea poate fi contestată odată cu fondul cauzei.

Președintele ședinței,
Judecător

Corcea Nicolae